

ŠTO OBIČNO ZNAMO O...

CEZARU

Po imenu Gaj Julije, ljepotan crnih očiju, visoka stasa, bijele puti. Osvajač žena i zemalja. K tome ćelav, padavičar, lukav i častohlepan.

Još kao mladac stao je upoznavati turističke znamenitosti Mediterana. To se onda još nije zvalo turistička privreda, nego gusarstvo. Vjerojatno mu je zbog te tanane razlike i pošlo za rukom da provede jednu uspješnu intervenciju na tom planu.

Cezarov prvi duži boravak izvan Rima bio je, uostalom, uvjetovan njegovim zdravstvenim stanjem, koje se moglo ozbiljno pogoršati da nije promijenio klimu i nestao iz domašaja jedne tamošnje zvjerke.

Kad bi se umiješao u nešto nezgodno /primjerice kakvu otkrivenu urotu/, umio je lijepim govorom zaštititi rođenu kožu, te još ispasti čovjekom na mjestu. Iste je vještine pokazao u načinu kojim je stvorio i razriješio jednu organizaciju udruženog rada, pod radnim naslovom I trijumvirat. Bio je vrlo pitom u početnoj fazi udruživanja rada, a kad su mu partneri što prirodni putem, što njegovom intervencijom nestali ili oslabili, progutao je njihov udio u poslu bez većeg oklijevanja.

Imao je i zdrav smisao za ekonomiju - kad je ostao bez para, osvojio je jednu zemlju i postao solventan. Prije no što mu je to uspjelo, pokušao je otići u Njemačku na rad. Čak je u tu svrhu dao napraviti most. Međutim, tamo je već onda opala potreba za stranim radnicima, te je Cezaru vrlo odlučno uskraćena dozvola za boravak. Ni u Britaniji se nije uspio dugo zadržati.

Pri tim pothvatima pokazao je ružnu maniju pisanja o sebi, o čemu su brojne kasnije generacije školaraca od srca davale i više od osam knjiga komentara, ništa za štampu.

Neki njegovi pogledi danas bi se smatrali gotovo nastranim - više je cijenio bolje mjesto u provinciji, nego slabije u glavnom gradu.

Usprkos zabrani, pregazio je s vojskom neku rječicu, bacivši pri tome i neki otpad. U Rimu su mu to jako zamjerili - valjda se radilo o zagađivanju okoline.

Zatim je s vojskom pošao na kružno putovanje po Mediteranu, spuštajući se niz Apeninski poluotok. Volja za pisanjem nikako ga nije napuštala. Znamo da je bio i na našoj obali. Ni tada još nismo imali dovoljno privlačnih sadržaja za strane turiste, jer je brzo otišao dalje.

Intervenirao je na području Sirije i Palestine, čime je očit dokazao svoju političku dalekovidnost. Zahvaljujući njegovoj raspisanosti, točno znamo kamo je kada došao, što je vidio i gdje je pobijedio.

On rado ostavlja dojam da o njemu /=sebi/ piše vrlo objektivno, no ne valja mu sve vjerovati. Na primjer, strašno se ljutio kad bi ga netko, ne daj Jupiteru, lišio ustrajna neprijatelja.

Završetak svog djela o obilasku Mediterana prepustio je drugima - čari jedne sposobne žene na visoku položaju oslabile su mu volju za rad i hladnokrvnost. Dapače, toliko se zagrijao da je od njegova plamena izgorjela dragocjena aleksandrijska biblioteka. Inače je bio sklon štedjeti kulturne znamenitosti, čak i one koje su mogle biti neugodne - kao Ciceron, na pr.

Tako je mrzio kraljevsku vlast, da je naredio da mu je tri puta ponude, samo da bi je mogao što više puta odbiti. Čini se da to nije učinio dovoljno uvjerljivo, jer su ga uskoro ubili momci koji su kraljevsku vlast još manje voljeli. Među njima je bio i njegov lažni sin, Brut.

Zahvaljujući svom rodbinstvu s božicom ljubavi, a još više sposobnosti svog posinka, neko vrijeme nakon toga postao je bog.

Danas je poznat kao jedna vrst žestokog alkoholnog pića, te kao lik iz stripa po čijim ga sličicama uporno zafrkava jedan mali Gal, imenom Asteriks.

CEZAR, Gaj Julije (100 - 44. pr.n.e.), rim. vojskovođa i državnik, sklopio tzv. I trijumvirat s Krasom i Pompejem (60. pr.n.e.). Pokorio Galiju, ratovao protiv Germana i u Britaniji; nakon Krasove smrti pobijedio Pompeja kod Farsala (48. pr.n.e.); 47. pr.n.e. pokorio Siriju, Judeju, pontskog kralja Farnaka (senatu poručio "Dođoh, vidjeh, pobijedih!"), upravu nad Egiptom povjerio Kleopatri. Vladao diktatorski, ubijen u republikanskoj zavjeri (Brut, Kasije). Uveo julijski kalendar. Memoari: Galski rat, Gradanski rat.